

[Ministeren for kulturelle anliggender]

nelsesproblemer på medieområdet, som det vil være vigtigt at finde midler til, og det ville være naturligt, hvis man får et overskud, at anvende det til det.

Det er rigtigt, at ved starten vil der være en dækning på 75 pct., og der vil være 25 pct. tilbage. Vi forudsætter, at man skal betale licens straks, når det hele bliver landsdækkende, selv om de sidste 25 pct. først kommer med senere, i øvrigt relativt kort tid efter. Det vil være naturligt at gøre det, for, som jeg sagde før, vi tilbyder nu den danske befolkning en kanal mere. Og hvad gør vi det for? For 100 kr.! Det er sammenlignet med den licens, der i øvrigt er talt om her, en meget billig pris for at få en hel kanal mere.

Til hr. Jimmy Stahr: jeg glemte, det må jeg tilstå, spørgsmålet om forholdet til folketinget. Hvis man slår op i mediekommissionens betænkning – og det vil jeg i og for sig råde hr. Jimmy Stahr til at gøre – så vil man kunne se, hvordan denne tanke er opstået, og det vil også have en vis interesse for hr. Jimmy Stahr at se, hvem der undfangede tanken. Den er så gået ind i forhandlingerne her i det foregående forløb. Der har været kontakter med folketingets formand, og de vil blive fortsat under det videre arbejde med lovforslaget her i folketinget.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Ja men når nu kulturministeren er så sikker på, at der vil komme de reklamepenge ind, som kulturministeren åbenbart forventer der gør, hvorfor har man så taget det forbehold i lovforslaget, at underskuddet vil blive dækket ind af skatteydermidler? Når kulturministeren er så sikker på, at reklamemidlerne vil komme, kan jeg slet ikke forstå, hvorfor det skal med i lovforslaget, at alle underskud bliver drevet ind, ikke af kulturministerens penge, som det før er blevet sagt, men af skatteydernes.

Tastesen (S):

Det forholder sig naturligvis således, fru Pia Kjærsgaard, at regeringen udmærket ved, at man ikke får pengene ind, for budgettet kan ikke holde på det grundlag, der er aftalt. Det er det, vi kritiserer fra vor side. Vi tror ikke på, at de måske forholdsvis restriktive

regler, man har sat op, er i stand til at holde, og derfor tvinges man til at gå videre, end man rent faktisk har gjort.

Jeg mener, at kulturministeren har uret i, at de beregninger, som man lægger frem, holder i forhold til Danmarks Radios seerundersøgelse. Vi har den seneste seerundersøgelse fra en uge på året, hvor mange mennesker ser TV, og den siger – i gennemsnit for 7 dage – at den første aftenudsendelse kl. 20 efter TV-Avisen når et gennemsnitstal på ca. 1,2 millioner seere – det svinger fra ca. 450.000 ved én udsendelse til 2,5 millioner ved en anden udsendelse – og det vil sige, at det naturligvis er mange tilbud, Danmarks Radios ledelse lægger frem for seerne her, brede tilbud og smalle tilbud. Vi mener, at kulturpolitik er brede tilbud og smalle tilbud. Et TV 2 vil for at kunne opnå at få disse penge eller bare en del af dem konstant være tvunget ud i at søge efter de brede tilbud, som appellerer til mange seere; men der skal også være programmer for smalle grupper, f.eks. balletprogrammer og andre ting, som kunne tænkes at komme ind på det tidspunkt, hvor der måske ikke er så mange, der er interesseret i at se med.

I tidsrummet før TV-Avisen når man til et gennemsnitstal på kun ca. 400.000. Forholdet er jo dog det, at vi må regne med, at ca. halvdelen i hvert fald bliver ved med at lukke op for Danmarks Radio fremfor at lukke op for TV 2, så disse tal passer altså ikke i nogen som helst sammenhæng.

Men lad os mødes i kulturudvalget og se på dem, lad os afprøve dem. I øvrigt synes den danske reklamebranche også at have talt med to stemmer i denne sag.

Men så til det positive: vi er fra socialdemokratiet side i det store og hele, når vi ser bort fra finansieringen, enige i dette forslags hovedmål. Vi er tilhængere af entreprisideen, vi mener, at den giver et lift, en chance for dansk filmproduktion og for mange andre danske produktioner, og at vi dermed får udviklet et kreativt miljø, som vi har brug for. Vi mener, at den regionale tanke må afprøves. Om den gror og bliver større eller det viser sig, at vi skal forlade den igen, må bero på en prøve i forhold til det forslag, som lægges frem. For den sags vedkommende er vi også helt med på, hvordan det hænger sammen.